

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 19**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Jag undrar hur det gått med din influensa, måtte du ha sluppit. Den är så lömsk och skammar kvar så länge i blodet. I går trodde jag att den var kommen igen till mig, jag hade riktigt feber, men jag är uppe i dag åter, besynnerligt nog verkar den ej på min humor utan det är bättre än på länge. Men lägg dig och var sjuk ett par dagar om det kommer, det skulle jag göra om jag vore ensam, men nu pinar det mig så förfärligt så folk har på mig sjukskötterska minor. Du skulle alls inte få veta om detta om du ej vore så långt borta. Jag var alldeles bra ändå till igår och märkte att febergegnen fanns kvar, du skulle ha väl gått en väg för allvar.

Det var mycket söt med gulben Larsson och socialdemokrater, och det var högst intressant med det där på Sofiahemmet. Tänk det trodde jag, att ni för evigt skulle vara skumiga om, ja nog är det en stor lycka att du lever.

Jag tänker ofta på "omman" och jag blir hemskt tålmodig. Det är väl så att hon är så dumm att hon tror att hon kan få en af oss om hon bara kunde skrifa oss. Hon vill helst ha dig, men hon vill och gärna ha mig, och nog kan hon förgifta tillvaron för oss om hon vill. Men hon får inte, förstår du, ingen får, jag vill ha dig kvar alljämt, till lifets slut.

Jag tycker mycket om hvad P. skref, hon är söt och trogen, och jag tycker nästan detsamma som hon, men jag kan inte uttrycka det så fint eftersom jag bara skriver svenska.

Detta är en skön, ljuv männis, bref kommer jämt, men inte mer än hvad man kan uthärda. De äro ej alls boken utan om det mest egendomliga, som folk kan hitta på. En skrifver för att berättat att hon gissat min bok rätt i Tiden. En vill veta mycket angående en gemmal värmlandsfru, huars porträtt hon äger. Lektor Rejner vid seminariet besökte mig skrifvarens om hans hustru, som just nu dött och en tysk skrifver och talade om att hon anser, att jag bör ha Nobelpriset. Så där går det på, det är lifsom för att mina mig själv

Har kunde kief ha posten i mitt lid, men jag kunde inte gå till skolan
och jag kief ha posten i mitt lid, men jag kunde inte gå till skolan
och jag kief ha posten i mitt lid, men jag kunde inte gå till skolan
och jag kief ha posten i mitt lid, men jag kunde inte gå till skolan

Äste du någon gång hvad Brudes skref om sin föreläsning
dag. Artikkeln hetta "lifvet." Jag blef naturligt af det.
Han sade, att han ej trodde på att lifvets krafter aftogs, han
trodde att han skulle bli visare och skarpare och arbets-
kraftigare ju längre han lefde. Är det nu möjligt att han inte
själf vet, att han allaredan är på tillbakagång. Tror han att
han är densamma, som skref ett jättevork som hovedstads-
ningens och en evant uttänner mig i jernatistiskt små-
plock. Själfa makten att plaulägga något stort är ju gången
ifrån honom och han tror att han är densamma som förr.
Men kanske ett det är godt att naturen alltid varnar oss.

Däremot blir jag ej orolig, då du skriver, "Kanske makten
att dikta har gått ifrån mig". Jag tror ej den är borta för den
sin kunnas nå. Det är då, när den kunniga naturen
kommer och inbillar sjutti och åttiaringar att de äro de
samma som i ungdomen, då han menar aledning att bli
nådd, men aldrig öfver en medelålders människas helso-
nerna tvifvel på mig själf.

Jag har ej mycket klart för mig med Rung Gustaf Adolf
men jag tror att jag skulle råda dig att följa den plan
som Björnson utvände i Paa Guds väg. Han gör hjälpen
som pojke i ett skarpt koncentreradt ^{afledning} ~~kapitel~~. Därpå spinn-
ger han öfver massor af är och gör honom som en älskare,
så åter som äkta man. Detta låter ej märkvärdigt alla, men
kann i hög grad baken är, så förstår du hvad jag menar. Det var
länga tidrynder öfverprunna och så togs ett par veckor eller mån-
der och skildrades intressant i olika detaljer och flera Kapitel. Jag
menar att John Hall var mera jämt fördelat öfver hela lifvet
Bliv tycker jag att du skall gå konset mycket starkt och skarpt
från en kort tidsrymd, men rätt långt. Därpå göra en sats fram-
till nystra resan, ja detaljerna i planen vill du väl i en
föreläsning hafva om, men jag skulle nästan råda dig att låsa
Paa Guds väg för att se om det ej är något för dig.

Jag är inte orolig för mig. Du ser väl att detta alls ej är något infly-
da kret. Och låsa att det själf blir snart bra. Din delena,